

DRAKULICS ELVTÁRS

Vérvörös veréb

KOVÁCS BÁLINT

EGY KOMMUNISTA VÁMPÍR, AKI CSAK JANCSINAK NEVEZI KÁDÁRT – EZ AZ ÖTLET ÖNMAGÁBAN IS KÉPES LENNE ELVINNI EGY FILMET.

Valami bizsergető, legalábbis ha thrillerekről van szó: FBI, CIA, vagy épp a KGB. De az ÁVO eddig, nagyon is érthető okokból sehogy sem fért fel a listára, legfeljebb ha súlyos drámáról volt szó. Hát Bodzsár Márk most megcsinálta a magyar szocialista népi demokrácia *Vörös verebét*, amelyben a KGB helyén végre az ÁVO áll, Jennifer Lawrence helyett pedig Walters Lili feladata az, hogy női csáberejét használva kerüljön minél közelebb a célszemélyhez. A kommunista hóshöz, akit Kádár Jancsin kívül Che Guevarához és Fidel Castróhoz is baráti szálak fűznek, és aki cseppet sem mellékesen egy vámpír, így pedig egy olyan tulajdonság birtokosa, amelyre minden diktátor vágyik: az örök életé.

Már ennyiből is látszik, hogy olyan film a *Drakulics elvtárs*, amely tökéletesen eladja magát, mert annyira erős a high conceptje, hogy hacsak nincs szó kiemelkedően ügyetlen megvalósításról, akkor az önmagában is bőven elvisz bő másfél órányi filmidőt – és Bodzsár Márk

a legkevésbé sem ügyetlen. Sőt, ami az alapötletet illeti, ebben a filmben minden stimmel, és az alapötlet valójában nem is csak a kommunista vámpír felbukkanását jelenti, hanem azt is, hogy – a forgatókönyvet is író – Bodzsár úgy mutatja meg a 70-es évekbeli magyar titkosszolgálat működését, ahogyan az amerikai nagytestvérekben ábrázolják a többi hárombetűs szerv bevetéseit: bepotoskázott Gellért Hotellel, munka közben disznótorost falatozó megfigyelőkkel, a csábításhoz a Május 1. Ruhagyár kollekciójából átöltöztetett kémnővel. A vámpír-tematika pedig kap még egy csavart: Fábián elvtárs (Nagy Zsolt) ugyanis nem harap, hanem véradásra lecsapolt vérszállítmányokat dézsmál meg, ennek érdekében pedig évtizedek óta kíséri patrónusként a véradó-akciókat. Igaz, még jobb lenne, ha az erőszakmentes vámpír koncepcióját akár csak egyetlen mondatdal is megindokolná a film (pl. nem fér össze Fábián erkölcsével a szó szerint vett vérontás?), de ezt az egy mondatot talán a vágósobában felejtették az alkotók.

„Fábián elvtárs nem harap”
(Walters Lili és Nagy Zsolt)

A film tulajdonképpeni cselekménye – Magyar Mária elvtársnőnek, becenevén Madárkának (Walters Lili) hivatalosan azért kell minden véradásra elkísérnie, a többi kémnek meg megfigyelnie Fábián elvtársat, hogy kiderítsék róla, disszidensként imperialista eszméket vall-e, valójában pedig azért, hogy Kádár és Brezsnyev rájöjhessenek az örök élet titkára –, meg a

rengeteg ötlet tehát máris könnyedén élvezetessé tennék az egész filmet. De Bodzsár nem elégedett meg ennyivel, inkább alkotott egy csomó ötletes mellékszereplőt, majd felkérte ezekre a legjobb színészeket. Mária pasiját, Kun Lacit (Nagy Ervin), akiről előbb tudjuk meg, hogy szexuálisan nem tudja ki-elégíteni Máriát, mint hogy egyébként máshogy sem. A szomszédokat (Szűcs Nelli és Znamenák István), akik a falon keresztül mindig mindent hallanak, és mindig mindent rosszmájúan kommentálnak. Mária kutyarajongó felettségét (Thuróczy Szabolcs), és az ő nagyon gazdag múltú, sajátos életrajzi tükörképét (Kerekes Éva). Olyan mozaikdarabok ők, amelyekből sokkal színesebb a nagy egész, és ami még kevésbé engedi leülni az erre amúgy sem hajlamos filmet. Az epizódszereplők mind módot találnak arra, hogy szokatlanul és így emlékezetesen mutassák be karaktereiket, de a leggazdagabb Walters Lili játéka: ennek csak felét jelentik a szöveges részei, amihez a színésznő még egyszer ennyit hozzá tud tenni elképesztően kifejező, mégsem túljátzott arckifejezéseivel, hangsúlyaival is.

Ha nem is izgalmas és nagyon ötletes, remek látványvilágú (Reich Dániel kamerája úgy mutatja be Ágh Márton díszleteit, hogy az méltó bármilyen huszonegyedik századi kémfilmhez) akcióthrillerként, de mégis hagy hiányérzetet a film. Az örök életre és hatalomra vágyó szocialista diktátorok vagy a vérszívó kommunista hős témája, de akár a férfi munkatársainál sokkal jobban teljesítő kémnő emancipációörténete is rengeteg lehetőséget rejt magában, de úgy tűnik, Bodzsárt mindez nem érdekelte; számára a korszak csak kulissza, csak kontextust ad, amelyet a film nem tágit tovább. Kalandot, akciót, humort, rengeteg jó ötletet ad a film, és ez nem kevés, a végén mégis nehéz elhessegetni a gondolatot, hogy mennyivel több is lehetett volna ennél a *Drakulics elvtárs*.

DRAKULICS ELVTÁRS – magyar, 2019. Rendezte és írta: **Bodzsár Márk**. Kép: **Reich Dániel**. Zene: **Keresztes Gábor**. Vágó: **Kovács Zoltán**. Produver: **Tözsér Attila** és **Pék Csaba**. Szereplők: **Walters Lili** (Madárka), **Nagy Ervin** (Kun), **Nagy Zsolt** (Fábián), **Thuróczy Szabolcs** (Esvégh), **Kerekes Éva** (Telekes), **Znamenák István** (Cserkő), **Balsai Mónika** (Nádja), **Rába Roland** (Kádár). Gyártó: **Filmkontroll**. Forgalmazó: **InterCom**. 95 perc.

